

Jelikož jsem nebyl ještě nikdy u Baltského moře, rozhodnul jsem se, že se k němu podívám. Myslel jsem, že bychom mohli jet ve více lidech, ale nakonec jsem byl rád, že jel se mnou alespoň soused. Ve čtvrtek jsem nastartoval Astru a hodil jsem si ji před panelák, abych ráno nemusel do garáže. Zjistil jsem, že mi výfuk visí na kusu tyčky, jelikož mi hák odreznul. Autogen u známého to spravil a já mohl už ládovat do auta věci. Stan, spacák, karimatky a něco málo na zub.

Ráno ve čtyři jsme vyjeli a po natankování jsme se vydali do Prahy. Začalo pršet. V Myslíkově ulici jsem si vyzvednul tiskárnu, kterou jsem vydražil na aukru za 400. Ještě jsem maníkovi přidal flašku ferneta, pro lepší náladu. Pak už jsme jeli k hranicím. Dojeli jsme tedy do Teplic, kde jsme docela levně natankovali a dali si kafe. Hned z výjezdu od pumpy jsme však blbě odbočili a tak jsme se chvílku motali po městě. Zapnul jsem navigaci a dal jsem směr na Cínovec. Bylo sedm hodin a my projížděli liduprázdným hraničním přechodem. Zhasnul jsem světla, protože prý nás němečtí policisté chytají na rozsvícená světla. Není to pravda, típnuli nás hned kilometr od celnice. Jel jsem trochu rychle, tak jsem myslel, že budeme cálovat. Po kontrole dokladů jsme musel otevřít kufr, z něhož na policajtku koukaly naházené věci, na tom dvě shnilá jablka, které jsem omylem ráno

sebral, a na tom všem Kristýnčin plyšový méďa. Nad tím tedy policajtká mávla rukou a ještě se mě zeptala, kam jedem. Na Balt, odpověděl jsem jí. Tomu nerozuměla, takže soused upřesnil, že do Rozstok. Byli jsme v milosti propuštění a dál jsme pokračovali po okresních silničkách na Drážďany. Najeli jsme na dálnici a pak už rovnou na Rozstok. Jelikož jsme celou cestu kecali, jednou jsme přejezili odbočku na dálnici vedoucí na Berlín a museli jsme se po deseti kilometrech vracet, a pak před Berlínem se nám nezdála cesta, kterou nám nabízela navigace, takže jsme se gangsterskou otočkou vrátili zpátky do směru na Hamburg. Konečně přestalo pršet a udělalo se pěkně. V půl dvanácté jsme zastavili na čúr pauze na odpočívadle. Záchody byly zpoplatněny, ale neměli jsme u sebe drobné, tak jsme kolem hajzlbáby, která na nás vrhala nepřátelské pohledy, prošli bez zaplacení. Po krátké sváče jsme se vystřídali za volantem a já mohl fotit větrníky, kterých bylo po cestě božehnaně. Do Rozstok jsme dojeli v jednu hodinu, přičemž jsme kromě jednoho českého kamionu nepotkali na dálnici ani jednoho cizince. Začalo pršet. Dojeli jsme k nějakému mýtnému, kde jsme za průjezd krátkým tunelem vysolili 2,8 eura. Dostali jsme, ale za to oplatku, kterou jsem hned snědl a čerstvé noviny. Ve Warnemunde jsme jezdili pořád dokola, jelikož všechna parkoviště byla obsazená. Nakonec jsme chytili jedno místo před Penny marketem. Opět začalo pršet. Bylo mě divné, že je tu tolik lidí, když prý k Baltu nikdo nejezdí. A aby ne, když v přístavu se konala přehlídka škunerů a plachetnic.

Procházeli jsme se po molu a fotili o sto šest. Zadarmo se dalo i svézt na těchto lodích, ale to jsme neabsolvovali. Najednou se roztrhla obloha a udělalo se hezky. Vrátili jsme se k autu a v penáči si koupili flašku červeného. Dál jsme pokračovali v cestě směrem na Reriku. Před místním obchoďákem jsme nechali auto a šli se podívat po nějakých plechovkách piva. V žádném z obchodů, které jsme prolezli je neměli. V jednom krámku jsme si koupili dva studené lahváče a šli si je vypít na molo. Na pláži moc lidí nebylo. Začal vanout ostrý vítr. Prošli jsme se pár kilometrů po pláži a když jsme se vraceli narazili jsme na kemp. Za oba a auto na dva dny chtěli jen 38 eur. Došli jsme si pro Astru zaparkovanou před supermaketem a vrátili jsme se sem postavit stan. Kemp byl poloprázdný. Po lehké večeři jsme se šli podívat na západ slunce a pak si zašli do zahradní restaurace na pár piv. Čtvrťka stála 2,8 eura.

Ráno jsme se probudili do jasného dne, ale vál chladný vítr. Vzali jsme si teplé oblečení a namířili si to do Reriku. Cestou jsme narazili na krám s uzenými rybami, ale rozhodli jsme se pro nákup až se budeme vracet do kempu. V přístavu jsme zjistili, že za necelou hodinu odjíždí loď na okružní cestu kolem bývalého vojenského pásma. Za deset eur pro jednoho jsme se nalodili na horní palubu, kde po celou dobu plavby vanul ostrý vítr. Měl jsem zimní bundu, takže mě zima nebyla. GPS jsem si změřil, že loď plula 12 km/hod. Cestou jsme sledovali surfaře, kteří se tu proháněli po moři snad stovkou za hodinu. Na otevřeném moři už to s lodí začalo házet, ale naštěstí následovala otočka a návrat zpět, takže se mi blbě neudělalo. Kormidelník a lidový vypravěč v jedné osobě se svými snad dvaceti dioptriemi to s námi pěkně došněroval mezi bojkami nazpět do přístavu. Právě v ten okamžik, kdy se přihnál černý mrak.

Samozřejmě jsme zmokli. Na molu se ukázala i nějaká svatba a musím napsat, že nevěsta nic moc. Ale prakticky jsme zde stejně nepotkali žádnou normálně hezkou babu, takže jsme se ani tak moc nedivili. Prohlédli jsme si kráček s cetkami, v němž bylo pěkně draho, došlápli jsme si na vyhlídku, kde opět zafungovala naše pětikoruna v automatu na dalekohled. Byla už jedna hodina, tak jsme si v místní Jednotě koupili flašku vína a já si ofotil cenovky. Před Jednotou byl kráček s uzenými rybami, ale byl už nějaký vybraný. Maníkovi jsme sdělili, že raději půjdeme ke konkurenci a vydali se ke krámu, který jsme navštívili ráno. Obešli jsme celý blok domů, narazili jsme na cestu, kterou jsme šli ráno z kempu. Za chvíli jsme byli v krámu. A to bylo překvapení, když jsme zjistili, že se jedná o ten stejný, akorát že jsme k němu přišli z jiné strany a zřejmě se vyměnila obsluha. Za 7 eur jsme si nakoupili igelitku ryb a šli jsme se podívat do drogerie na ceny. Zde jsme konečně objevili za 1,25 eura kýžené plechovky s pivem. Měli tu levné náhradní žiletky, tak jsme si je koupili. Ještě jsme špekulovali jestli máme ve stanu mýdlo, ale nakonec jsme ho nekoupili, protože jsem si myslel, že jsem ho přivezl. Nepřivezl, museli jsme pak ještě do krámu jednou. Mezitím se udělalo ažuro a uhodilo vedro. V kempu jsme si v autě snědli ryby, protože otravovaly

dost vosy. Vzali jsme piva a šli se vykoupat. Soused šel hned na nudy, protože ta byla za placeným prostorem pláže. Vstup stál půl eura. Parkovné bylo taky za nějaký tenhle obnos. Na nudy se mi moc nechtělo, ale když jsem po prohrabání batohu zjistil, že jsem plavky nechal v autě, tak se nic nedalo dělat. Hadry musely dolů. Byly velké vlny a moře bylo docela teplé. Na pláži jsme se smažili až do večera. Při příchodu do kempu jsme míjeli pojízdný krámk s uzenými rybami, jehož majitel, který nám prodal ryby odpoledne, na nás mával, že už má makrely, které jsme požadovali. Vzhledem k tomu, že jsme se ryb přežrali, zdvořile jsme odmítnuli. Po nutné hygieně ve sprchách kempu jsme si šli posedět k bufáči, kde hrála docela pěkně nějaká kapela. Vypili jsme do večera několik lahváčů a šli spát.

Ráno nás probudilo bubnování kapek deště do stanu. Oblohou šla těžká mračna. Bylo sedm hodin, rychle jsme se zabalili a za dvacet minut i s nákupem housek jsme uháněli na dálnici. Nahodil jsem navigaci a jelikož jsme jí tentokrát na odbočce neuposlechli, museli jsme se na ní vracet. Na dálnici jsme si u pumpy, kde jsme tankovali benzín 11litr za 1,41 eura, dali velké kafe, což obnášelo kotel nějaké žbrundy za 3 eura. Venku bylo 15 stupňů, sem tam zapršelo, němečtí řidiči jezdili v pohodě a tak před jednou jsme byli před městem Drážďany. Zadali jsme do navigace vojenské historické muzeum a za chvíli jsme před ním stáli.

Bylo zrovna v rekonstrukci. Vstup byl zadarmo a tak jsme si ho ani za hodinu prohlédli. Nic moc tu neměli. Dle cedulí a navigace jsme se vymotali z města a namířili si to do Prahy. Ve čtyři jsem nabral nějaké věci v Mironetu a pak si zašli vedle na pivo. Měl jsem chuť na salám s cibulí, ale výčepák mi řekl, že to mají v lístku napsáno jen tak a že je jen svíčková nebo ptáček. Dali jsme si svíčkovou. Byla docela dobrá. Při výjezdu na Pelhřimov, byly na dálnici v druhém směru dvě bouračky. Při své úsporné jízdě 120km/hod jsem po pohodové cestě napříč Německem byl u nás největší brzdou provozu. Celková bilance víkendové cesty bylo ujetí 1550km při spotřebě Astry 6,3 l/100km. Tam a zpět nás stálo dohromady 6000,-Kč.